П'ЯТИГІРСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Дев'ятнадцята сесія сьомого скликання

РІШЕННЯ

Про встановлення плати за землю.

Розглянувши та обговоривши питання «Про встановлення плати за землю», керуючись ст. 143 Конституції України та відповідно до п. 10.2 ст. 10, п. 12.3 статті 12, статті 265 розділу XII Податкового кодексу України № 2755-VI від 02.12.2010 р. (із змінами та доповненнями), на підставі статті 12 п. 12.4 та ст. 265 Податкового кодексу України, відповідно до ст. ст. 274, 277 Податкового кодексу України, відповідно до пункту 24 частини І статті 26 Закону України " Про місцеве самоврядування в Україні " (з наступними змінами)

сільська рада
вирішила:

1. Встановити на території П'ятигірської сільської ради: в селі П'ятигори, в селі Молочне податок на майно в частині плати за землю згідно з додатком до цього Рішення.

2. Виконавчому комітету П'ятигірської сільської ради забезпечити направлення в установчому порядку копії цього рішення із додатком до Тетіївського відділення Білоцерківської ОДПІ.

3. Дане рішення вступає в дію з 01 січня 2017 року.

4. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань планування бюджету, інвентаризації, економічних реформ, освіти, культури, молоді і спорту.

Сільський голова *О.І.Роїк*

с. П'ятигори
31 січня 2017 року
№ 112-19-VII

Додаток № 1
до рішення № 112 від 31.01.2017 р.
дев'ятнадцятої сесії П'ятигірської
сільської ради VII скликання

1. Платники земельного податку.

1.Платниками податку є:

1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

1.2.землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування земельним податком

2.1. Об'єктами оподаткування є:

2.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

2.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

3.1.Базою оподаткування є :

3.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку;

3.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

4.1 Ставка податку за земельні ділянки (в межах населеного пункту), зайняті житловим фондом, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб-громадян встановлюється у розмірі 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.2. Ставка податку для сільськогосподарських угідь для ведення особистого селянського господарства, встановлюється у розмірі 0,3 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

4.3. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 1,5 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

4.4. Ставка податку для сільськогосподарських угідь, в тому числі земельних часток (паїв), встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

4.5. Ставка для земель загального користування встановлюється у розмірі 0,5 відсотка від їх нормативної грошової оцінки землі.

4.6. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державвної та комунальної форми власності), встановлюється у розмірі 6 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

5. **Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено**

5.1 Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області .

5.2 Для сільськогосподарських угідь, в тому числі за земельні ділянки, надані для ведення особистого селянського господарства, встановлюється у розмірі 1 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області .

6. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

1.Від сплати податку звільняються:

1.1.заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники

(крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;
1.2.дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;
1.3. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
1.4.дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
1.5.військових строкової служби, військовослужбовців, мобілізованих громадян до Збройних Сил України та членів їх сімей.

7 Пільги щодо сплати земельного податку фізичних осіб
7.1. Від сплати звільняються :
7.1.1. інваліди першої і другої групи;
7.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
7.1.3. пенсіонери (за віком);
7.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
7.1.5. фізичні особи, визнані законом особами,які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
7.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки,передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:
7.2.1. для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
7.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0.25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;
7.2.3. для індивідуального дачного будівництва- не більш як 0,10 гектара;
7.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
7.2.5. для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.
7.3. Від сплати земельного податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток(паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток(паїв)в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

8. **Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.**
8.1. Не сплачується податок за :
8.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій,визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;
8.1.2.землі сільськогосподарських угідь, що перебувають, у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;
8.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць,які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

8.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

8.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

8.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

8.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

8.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9. Податковий період для плати за землю

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Порядок обчислення плати за землю

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10.1.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої

декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

10.1.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

10.1.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

10.1.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 цього Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10.1.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

10.1.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 цього Кодексу за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

11. Строк сплати плати за землю

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.1.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.1.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.1.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.1.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

11.1.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.1.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.1.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з *урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації* права власності на нерухоме майно.

Орендна плата

1.Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

3. *Об»єктом оподаткування є земельна ділянка надана в оренду.*

4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем(власником) і орендарем.
5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:
5.1. не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території;
5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки ;
5.3. може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у підпункті 5.2 у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.
5.4. *для пасовищ у населених пунктах, яким надано статус гірських, не може* перевищувати розміру земельного податку.
6. Плата з суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.
7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285-287 Податкового кодексу України.

Індексація нормативної грошової оцінки земель

1. Для визначення розміру земельного податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

Сільський голова О.І.Роїк